

Róm 1,18-2,29.

Ez a Neovulgata szövege, az értelemzavaró hibákat a görög alapján javítottam (*kurzív*).

1,18Isten haragja *ki van nyilatkoztatva* az égből azoknak az embereknek *az egész istentelen viselkedése* és igazságtalansága ellen, akik igazságtalansággal elfojtják *az Istenről szóló* igazságot. 19Amit ugyanis tudni lehet Istenről, az nyilvánvaló előttük, mert Isten kinyilvánította nekik. 20Hiszen az, ami láthatatlan benne: örök ereje és istensége, a világ teremtése óta alkotásai alapján értelemmel felismerhető. Éppen ezért nincs mentség számukra, 21mivel ők, bár megismerték Istent, nem dicsőítették őt mint Istent, és nem adtak hálát neki, hanem üressé váltak *okoskodásaikban (dialogismos)*, és *érteni nem akaró/tudó* szívük *elsötétedett*. 22Bölcseknek mondogatták magukat, és esztelenek lettek, 23fölcserélték a halhatatlan Isten dicsőségét halandó embereknek, sőt madaraknak, négylábúaknak és csúszómászóknak a képmásával.

24Ezért Isten átadta őket szívük *vágyainak*, a tisztátalanságnak, hogy maguk becsstelenítsék meg testüket, 25mint olyanok, akik felcserélték Isten igazságát a hazugsággal, és inkább tisztelték és szolgálták a teremtményt, mint a Teremtőt, aki áldott mindörökké. Ámen.

26Ezért Isten átadta őket gyalázatos szenvedélyeiknek. Asszonyaik ugyanis elcserélték a természetes érintkezést a természetellenessel. 27Hasonlóképpen a férfiak is, elhagyva a természetes együttélést az asszonnal, egymás iránt gerjedtek vágyra, férfiak férfiakkal ocsmányságot műveltek; és így *önmagukban* vették el eltévelyedésük *megfelelő* bérét. 28Ahogy ők nem méltatták Istent arra, hogy megtartsák ismeretükben, úgy Isten is ráhagyta őket *méltatlan* értelmükre, hadd tegyék azt, ami nem való; 29hiszen telve vannak mindenféle igazságtalansággal, rosszasággal, kapzsisággal, romlottsággal, telve irigységgel, gyilkossággal, viszálykodással, csalással, gonoszlelkűséggel; árulkodók ők, 30és rágalmozók, Isten előtt gyűlöletesek, gyalázkodók, kevélyek, kérkedők, fortélyos gazok, a szülőkkel szemben engedetlenek, 31ostobák, megbízhatatlanok, szívtelenek, könyörtelenek. 32Jóllehet *felismerték, nem értették meg Isten igazságosságát*, hogy akik ilyeneket tesznek, méltók a halálra, mégis, nemcsak megteszik, hanem az így cselekvőkkel egyet is értenek.

2,1Nincs tehát mentség számodra, bárki légy, te ember, aki ítélsz; mert azzal, hogy más elítélsz, önmagadat ítéled el, hiszen te, aki ítélsz, hasonlókat teszel. 2Márpedig tudjuk, hogy Isten ítélete igazságosan éri azokat, akik ilyeneket tesznek. 3Vagy azt gondolod, te ember, hogy megmenekülsz Isten ítélete elől, amikor azt teszed, amiért elítélsz másokat, akik ilyeneket tesznek? 4Vagy megveded jószágának, türelmének és hosszantűrésének gazdagságát, s nem fogod fel, hogy Isten jósága megtérésre vezet? 5Pedig konokságod és *megtéretlen* szíved által haragot halmozol magadra, a harag napjára, amikor Isten igazságos ítélete megnyilvánul, 6s ő majd megfizet mindenkinek tettei szerint: (Zsolt 62,13) 7örök élettal azoknak, akik a jócselekedetben való kitartásukkal dicsőséget,

tisztességet és halhatatlanságot keresnek, 8haraggal és *búsulással* azoknak, akik szembeszállnak vele, és nem engedelmeskednek az igazságnak, hanem a *hamisságnak* hisznek. 9Gyötrellem és kín lesz minden embernek, aki gonoszat tesz, elsősorban a zsidónak, aztán a görögnek; 10viszont dicsőség, tisztesség és béke lesz mindenkinek, aki jót cselekszik, elsősorban a zsidónak, aztán a görögnek. 11Mert Istennél nincs személyválogatás.

12Mindazok ugyanis, akik törvény nélkül vannak és vétkeztek, *törvény nélkül vesznek el*; mindazokat pedig, akik a törvény alatt vétkeztek, a törvény alapján ítélik el, 13mert nem a törvény hallgatói igazak Isten előtt, hanem a törvény megtartói nyernek megigazulást. 14Amikor ugyanis a pogányok, kiknek nincs törvényük, természettől vezérelve megteszik a törvényben foglaltakat, akkor – noha törvényük nincsen, ők maguk a törvény maguknak, 15és így megmutatják, hogy a törvény követése a szívükbe van írva. Lelkiismeretük tesz nekik erről tanúságot, és a gondolataik, amelyek hol vádolják őket, hol pedig felmentik 16azon a napon, amikor Isten ítélni fog Jézus Krisztus által az emberek rejtett dolgairól az én evangéliumom szerint.

17Ha tehát zsidó a neved, s megnyugvást találsz a törvényben, és dicsekvéssz az Isten, 18ismered az akaratát, felismered, mi a helyes, mert a törvény által oktatást nyertél, 19és azt hiszed, hogy a vakoknak vezetője, a sötétségben levők világossága, 20az oktalanok oktatója, a kisdedek nevelője vagy, aki megkaptad a törvényben a tudás és az igazság formáját; 21nos tehát te, aki mást tanítasz, önmagadat nem tanítod? Aki másnak hirdeted, hogy nem szabad lopni, te lopsz? 22Aki azt mondod, hogy nem szabad házasságot törni, házasságot törsz? Aki utálsz a bálványokat, *szentségtörést követsz el*? 23Aki kérkedsz a törvénnyel, a törvény megszegésével gyalázod az Istent? 24»Miattatok káromolják Isten nevét a nemzetek között«, amint írva van. (Iz 52,5) 25A körülmetélkedés használ ugyan, ha a törvényt megtartod, de ha a törvényt áthágod, körülmetéltséged körülmetéletlenségévé válik. 26Ha viszont a körülmetéletlen megtartja a törvény rendelkezéseit, nem számít körülmetéltségnek a körülmetéletlensége? 27S az, aki a természet szerint körülmetéletlen, ha teljesíti a törvényt, megítél majd téged, aki az Írás és a körülmetéltség mellett törvénytiszteelő vagy. 28Mert nem az a zsidó, aki külsőleg az, és nem az a körülmetéltség, ami kívül, a testen látható, 29hanem az a zsidó, aki bensejében az. Ez a szív körülmetéltsége a lélek szerint és nem a betű szerint. Az ilyen ember nem az emberektől nyer dicséretet, hanem Istentől.